

Hanne Reintoft (DKP):

Jeg kan desværre ikke rigtig takke ministeren for svaret, for ét er jo, hvad vi står og taler om herinde, og noget andet er, som det ser ud i hverdagen.

Ministeren må jo vide, at vi for ganske nylig fik gennemført den ordning, at man bliver trukket i skat af sin arbejdsløshedsunderstøttelse, ikke længere med de faste 40 pct., men med den fulde trækprocent. Det betyder, at mange, ikke mindst af de tidligere højtlønnede, arbejdsledige, der er nede på en dækningsprocent på 45-50, samtidig bliver trukket med høje trækprocenter og måske kun har ca. 400 kr. tilbage af deres understøttelse. Det er et ganske klart problem for de sociale forvaltninger, at disse mennesker ikke kan betale huslejer på 1.200 og 1.300 kr.

Jeg er enig i, at det burde flyttes over til forsorgslovens § 53, og jeg har også engang i dette ting stillet lovforslag om det, som man desværre ikke ville vedtage. Men jeg vil meget gerne høre, om ministeren er indforstået med, at det bør ændres. Foreligger der virkelig en plan om at ændre det, vil jeg håbe, at regeringen vil drage omsorg for det.

Jeg tror ikke, problemet er løst med at skyde dette hen til bistandsloven, for i bistandsloven får vi jo netop disse meget snævre maksimumsgrænser på folkepensionens grundbeløb og næsten endnu dårligere mulighed for kommunerne til at yde supplerende hjælp — der står jo faktisk kun: til enkelte udgifter. Nu er ikrafttrædelsen af bistandsloven jo også udsat til 1976, så problemet er meget aktuelt de næste par år.

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Jeg er uenig med fru Hanne Reintoft i det sidste. Jeg regner med, at vi stadig væk skal henskyde det til bistandsloven og dens gennemførelse; så mener jeg, at problemet vil være tilfredsstillende løst.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *K. B. Andersen* (S) til udenrigsministeren:

„Hvilket bidrag vil Danmark yde til det af FN's kommissær for Namibia anbefalede forsknings- og uddannelsescenter for uddannelse af namibianere til at administrere

Namibia ved dets frigørelse fra Sydafrikas ulovlige styre?“

(Spm. nr. 274)

Formanden:

Spørgsmålet er stillet til udenrigsministeren, men vil blive besvaret af statsministeren.

Statsministeren (Poul Hartling):

FN's kommissær for Namibia forelagde i begyndelsen af 1974 Namibiarådet en foreløbig plan til oprettelse af et uddannelses- og forskningsinstitut under FN. Institutet tænkes etableret i Zambia og skal ifølge planen have til opgave at drive forskning med hensyn til Namibias økonomiske baggrund samt at uddanne namibianere i administration.

Namibiarådet, som Danmark jo ikke er medlem af, traf først i maj 1974 en principbeslutning om instituttets oprettelse. Planerne om oprettelsen af instituttet er altså på et foreløbigt stadium. Godkendelse af dets etablering i form af en beslutning fra FN's generalforsamling foreligger endnu ikke. En analyse af behovet for instituttets oprettelse er heller ikke foretaget. Det foreløbige materiale om instituttet indeholder ingen planer for undervisningen, der ifølge de foreliggende oplysninger skal tage sigte på at uddanne embedsmænd på et lavere niveau — administratorer på højere plan tænkes uddannet på universitetet i Lusaka.

Jeg er enig med spørgeren, hr. K. B. Andersen, i, at det er betydningsfuldt, at der gøres en indsats for at forberede Namibias selvstændighed, bl. a. ved uddannelse af namibianere til at overtage administrationen. Uddannelse af og støtte til personer fra Namibia finder allerede sted inden for rammerne af FN's uddannelses- og undervisningsprogram for det sydlige Afrika og FN's trustfond for Sydafrika, der begge modtager betydelige bidrag fra dansk side.

Nu spørges der direkte om, hvilke bidrag Danmark vil yde til det foreslåede forsknings- og uddannelsesinstitut. Mit svar er, at jeg er positiv over for denne sag, at jeg er enig i, at der består et behov for uddannelse af namibianere, at dette behov i betydeligt omfang allerede får dansk støtte på anden måde, men at det endnu ikke er muligt på grundlag af de ret foreløbige planer om op-